

Arrest

nr. 225 591 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kumanovë (Noord-Macedonië) en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. Sinds 2014 verbleef u samen met uw echtgenote D.S. (...) (O.V. X) enkele jaren in Duitsland waar u - nadat u diverse symptomen begon te vertonen - onderzocht werd door een arts die uiteindelijk vaststelde dat u multiple sclerose heeft. U kreeg van de Duitse autoriteiten te horen dat u de vereiste medicatie ook in Noord-Macedonië kon verkrijgen waarop u een verder verblijf in Duitsland werd geweigerd. Terug in Noord-Macedonië werd u opnieuw door een arts onderzocht die de diagnose van zijn Duitse collega bevestigde. U kreeg evenwel te horen dat de medicatie vanuit Europa diende te komen en dat u - net als alle andere MS-patiënten - hiervoor op een wachtlijst terecht kwam. U zou de medicatie pas na een drietal jaar verkrijgen. Omdat u vreesde dat uw gezondheid ondertussen verder achteruit zou gaan, verliet u op 14 juli 2018 Noord-Macedonië en week u uit naar

België. U diende allereerst een aanvraag tot een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 in. Nadat u dergelijke machtiging werd geweigerd verzocht u samen met uw echtgenote op 26 november 2018 om internationale bescherming. U bent in het bezit van uw paspoorten en die van uw zoon en echtgenote. Verder legde u enkele Belgische en Noord-Macedonische medische attesten neer aangaande uw gezondheidsproblemen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en medische attesten blijkt immers dat u aan multiple sclerose lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gewezen op de mogelijkheid om pauzes te vragen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u om internationale bescherming verzoekt ten gevolge van uw gezondheidsproblemen. U lijdt aan multiple sclerose en moet in Noord-Macedonië een drietal jaar wachten alvorens de nodige medicatie voor u beschikbaar is. U staat hiervoor op een wachtlijst waar alle MS-patiënten van Noord-Macedonië op staan (CGVS, p. 3). Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Uw echtgenote maakte gewag van corruptie bij de toepassing van de wachtlijst: wie geld heeft of iemand kent kan sneller behandeld worden (CGVS echtgenote, p. 3). Jullie hebben evenwel nooit enige stap ondernomen om dergelijke beweerde corruptie aan te klagen, noch bij de politie, noch bij de ziekenhuisdirectie, noch bij enig andere instantie (CGVS echtgenote, p. 3). Uw verklaring dat de politie zich daar niet in wil mengen, en dat jullie gewone burgers zijn in vergelijking met dokters kan niet weerhouden worden. Uit informatie blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/ of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt

opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit en gezondheidsproblemen worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, de artikelen 48 t.e.m. 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betoogt:

"Hoewel de medische situatie van verzoeker inderdaad, louter op zichzelf staand, geen reden vormt tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, zijn de begeleidende omstandigheden (de corruptie met de wachtlijsten voor MS-patiënten) dit wel. Dit wordt ook niet betwist door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Vervolgens geeft verzoeker een uiteenzetting omtrent zijn ziekte. Zijn medische problematiek en de medicatie waarvan hij afhankelijk is worden niet betwist door het CGVS.

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker werd in Duitsland gediagnosticeerd met multiple sclerose. Door de Duitse autoriteiten werd beslist dat de vereiste medicatie beschikbaar zou zijn in Macedonië (thans Noord-Macedonië). Hierom werd het verder verblijf van verzoeker in Duitsland geweigerd.

Verzoeker reisde hierop terug naar Macedonië. Eenmaal daar werd hij geconfronteerd met de realiteit dat de nodige medicatie niet voorradig was. De medicatie diende te komen vanuit Europa en verzoeker werd hiervoor op een wachtlijst gezet. Verzoeker zou tot drie jaar moeten wachten om de (levens)noodzakelijke medicatie te krijgen.

Verzoeker kan zich dus niet beroepen op de noodzakelijke zorgen van de nationale overheden. Enkel indien hij participeert aan de wijdverspreide corruptie in het land, kan hij de lange wachtlijsten omzeilen. De corruptie bij de hantering van de wachtlijsten maakt dat verzoeker, des te meer als Roma, wordt gediscrimineerd door zijn nationale overheid.

In de bestreden beslissing wordt de aangehaalde corruptie in Noord-Macedonië niet ontkend, maar wordt aangehaald dat er maatregelen kunnen genomen worden op, op basis van een "volledig uitgebouwd rechtssysteem", deze corruptie aan te klagen. Er zouden onder meer anticorruptiemaatregelen zijn genomen die specifiek dit probleem zouden verhelpen.

Verzoeker betwist echter de praktische effectiviteit van deze maatregelen. Hoewel er theoretische mogelijkheden zijn om corruptie aan te klagen in Noord-Macedonië, haalt verzoeker aan dat dit dode letter blijft in de praktijk.

Verzoeker wijst hiervoor naar bijgevoegd rapport, op basis van verscheidende bronnen, over de corruptie die heerst in Macedonië (stuk 3: www.business-anti-corruption.com/country-profiles/macedonia).

Er wordt aangehaald dat er een hoog risico op corruptie bestaat in de publieke sector van Noord-Macedonië (waaronder dus ook de ziekenhuizen vallen waarop verzoeker beroep moet doen, gezien zijn medische aandoening). Het staatsapparaat in Macedonië lijdt aan wijdverbreide corruptie, politieke patronage, belangenconflicten en een gebrek aan technische vaardigheden (BTI 2016). Bedrijven geven aan dat steekpenningen en onregelmatige betalingen bij interactie met overheidsdiensten ongebruikelijk

zijn (GCR 2015-2016). De helft van alle steekpenningen die aan overheidsfunctionarissen werden aangeboden, werden geïdentificeerd als faciliterende betalingen gericht op het versnellen van diensten (CAR 2014). Overheidsfunctionarissen gebruiken naar verluidt hun posities om bedrijven onder druk te zetten om te kopen (CAR 2014); bedrijven melden dat het betalen van steekpenningen aan overheidsfunctionarissen kan helpen bij het versnellen of afronden van administratieve procedures, samen met het ontvangen van een betere behandeling en het verkrijgen van toegang tot informatie (BCaC 2013). Ongeveer de helft van de steekpenningen die bedrijven aan Macedonische overheidsfunctionarissen betalen, wordt gedaan in niet-geldelijke vormen, zoals eten of drinken (BCaC 2013). Het openbaar bestuur wordt als wantrouwend ervaren, waarbij een derde gelooft dat nepotisme wijdverspreid is en een meerderheid die van favoritisme in het wervingsproces spreekt (NiT 2015). Drie van de vier ondervraagden ervaren corruptie en belangenconflicten, zoals wijdverspreid in het openbaar bestuur van Macedonië (NiT 2015).

De verschillende aangehaalde bronnen bevestigen dat, de theoretische inspanningen van de overheid ten spijt, corruptie inderdaad een wijdverspreid probleem is en blijft.

Verzoeker heeft dit zelf mogen ervaren, doordat hij niet werd toegelaten om sneller op de wachtlijst te komen dan met het aanbieden van een geldsom of het aanspreken van connecties.

Een element dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hierbij, ten onrechte, niet werd betrokken is de afkomst van verzoeker. Hij behoort tot de Roma. Dit bemoeilijkt des te meer het verkrijgen van de nodige zorgen, gezien de uitsluiting en discriminatie waarmee Roma te maken krijgen in Noord-Macedonië.

Verzoeker brengt hiervoor een rapport bij van de Europese Commissie waarbij dit feit wordt bevestigd (stuk 4: https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/sites/near/files/2018_0417-the-former-yugoslav-republic-of-macedonia-report.pdf).

In dit rapport wordt de moeilijke situatie van Roma aangehaald, de inspanningen van de Macedonische overheid ten spijt. Er wordt onder meer aangehaald: "Much still needs to be done on Roma inclusion. Implementation of the Roma inclusion strategy (2014-2020) and corresponding action plans for education, employment, health, housing and Roma women is poor" – vrij vertaald: Er moet nog veel worden gedaan aan de inclusie van de Roma. De implementatie van de strategie voor de integratie van de Roma (2014-2020) en de bijbehorende actieplannen voor onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid, huisvesting en Roma-vrouwen verloopt slecht. Daarnaast stelt het rapport onder meer: "Poverty remains a serious problem, in particular for Roma people and persons with disabilities. The Anti-Discrimination Law is not yet aligned with the EU acquis and its implementation mechanisms were not strengthened" – vrij vertaald: Armoede blijft een ernstig probleem, met name voor de Roma en personen met handicaps. De antidiscriminatiewet is nog niet in overeenstemming met het EU-acquis en de implementatiemechanismen werden niet versterkt.

De combinatie van de algemene situatie van Roma in Noord-Macedonië en de wijdverspreide corruptie in het land maken dat verzoeker systematisch wordt uitgesloten van het verkrijgen van de noodzakelijke medicatie voor de ziekte waarmee hij te kampen heeft (MS).

Verzoeker diende hierom, wederom, Macedonië te verlaten op 14 juli 2018. Hij kwam hierop naar België toe en verzocht om internationale bescherming. Verzoeker diende deze aanvraag in omdat de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten onvoldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt om deze redenen de bestreden beslissing te hervormen."

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3 en 4).

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Te dezen kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat aan zijn bijzondere procedurele noden op passende wijze werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Verzoeker herhaalt dat hij niet kan terugkeren naar Noord-Macedonië omwille van zijn medische aandoening en de in het kader hiervan vereiste behandeling.

Verzoeker toont echter geenszins aan dat de medische problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Waar verzoeker heden, onder meer verwijzend naar algemene informatie, tracht te laten uitschijnen dat hij omwille van het gegeven dat hij Roma is geen of onvoldoende toegang zou hebben tot de nodige gezondheidszorg en behandeling, dient immers te worden vastgesteld dat dit kennelijk feitelijke grondslag mist en niet kan worden aangenomen. Noch verzoeker, noch diens echtgenote haalde zulks immers aan tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoeker had, zoals blijkt uit zowel het niet-betwiste feitenrelaas als de inhoud van het verzoekschrift, in het verleden daarenboven weldegelijk de nodige toegang tot gezondheidszorg. Hij kon in zijn land artsen raadplegen, deze artsen stelden een correcte diagnose en verzoeker werd op de wachtlijst voor de vereiste medicatie geplaatst. Bovendien gaven zowel verzoeker als zijn echtgenote daarbij duidelijk aan dat deze wachtlijst er niet enkel was voor Roma doch tevens gold voor elke andere MS-patiënt in Macedonië. Verzoeker stelde in dit kader bovendien expliciet dat diegenen die het ergste ziek waren (en dus niet mensen van een bepaalde etnie) voorrang kregen (administratief dossier, persoonlijk onderhoud verzoeker, p.3; persoonlijk onderhoud verzoekers echtgenot, p.3), zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker (langer) op zulke lijst zou staan louter omdat hij Roma is.

Verzoeker herhaalt daarnaast wat zijn echtgenote reeds eerder gedurende de procedure aanhaalde, met name het gegeven dat er bij het hanteren van de wachtlijst corruptie wordt toegepast en dat mensen met geld sneller geholpen worden. Vooreerst kan worden opgemerkt dat dit gerelativeerd dient te worden aangezien aangenomen kan worden dat ook verzoeker hiervan gewag zou hebben gemaakt bij het CGVS. Hij deed dit echter niet en gaf, zoals reeds hoger werd vermeld, aan dat de personen die het ergste ziek waren voorrang kregen op de wachtlijst (administratief dossier, persoonlijk onderhoud verzoeker, p.3). Hoe dan ook, wordt in de bestreden beslissing in dit kader terecht gesteld:

“Uw echtgenote maakte gewag van corruptie bij de toepassing van de wachtlijst: wie geld heeft of iemand kent kan sneller behandeld worden (CGVS echtgenote, p. 3). Jullie hebben evenwel nooit enige stap ondernomen om dergelijke beweerde corruptie aan te klagen, noch bij de politie, noch bij de ziekenhuisdirectie, noch bij enig andere instantie (CGVS echtgenote, p. 3). Uw verklaring dat de politie zich daar niet in wil mengen, en dat jullie gewone burgers zijn in vergelijking met dokters kan niet weerhouden worden. Uit informatie blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een

aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/ of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptieinstanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De door hem aangehaalde informatie ligt met de door verweerder gehanteerde informatie namelijk volledig in lijn en doet hieraan op generlei wijze afbreuk. Dat er in Noord-Macedonië nog hervormingen nodig zijn om onder andere de corruptie en georganiseerde misdaad te bestrijden, betreft een gegeven dat in zowel de bestreden motivering als de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven is, te meer nu verzoeker en zijn echtgenote niet eens hebben getracht om de beweerde corruptie ook maar ergens aan te kaarten, echter niet voldoende om te besluiten dat er voor verzoeker in Noord-Macedonië geen bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is. Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Gelet op zowel de voormelde, omstandige motivering, de informatie waarop deze motivering schraagt als de informatie die verzoeker bijbrengt, dient *in casu* te worden besloten dat de Noord-Macedonische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker, rekening houdende met zijn verklaringen en profiel, zich bij eventuele aan corruptie gerelateerde problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale autoriteiten.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte

redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT